

Čís 1775.

Kvalifikace dle §u 176 II. a) tr. zák. nevyklučuje použití přitěžující okolnosti §u 44 písm. c) tr. zák. ani, byl-li pachatel před tím potrestán pouze dvakrát pro krádež, byla-li aspoň jedna z těchto krádeží zločinnou.

O náhradě škody dle §u 47 písm. c) tr. zák. nelze mluvit, dostal-li sice vlastník odcizenou věc zpět, byla-li však tím poškozena třetí osoba, jež bezelstně věc od zloděje koupila a úplaty za ni zpět nedostala.

(Rozh. ze dne 29. října 1924, Zm I 680/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Mladé Boleslavi ze dne 7. října 1924, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§u 171, 173, 176 II. a) tr. zák. a zamítl jeho odvolání do výše trestu.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje číselně zmatek dle §u 281 čís. 10 tr. ř. proto, že soud při výměře trestu vzal zřetel na zpětilost ve smyslu §u 44 písm. c) tr. zák., ač obžalovaný byl uznán vinným zločinem krádeže, též dle §u 176 II. a) tr. zák. kvalifikovaného, a že, ač použil §u 55 tr. zák., nesešel pod zákonnou sazbu a vyměřil patrně trest dle II. sazby §u 178 tr. zák. Tím snad snaží se zmateční stížnost uplatnit spíše zmatek dle §u 281 čís. 11 tr. ř. Avšak ani zmatek dle §u 281 čís. 10 ani dle §u 281 čís. 11 tr. ř. není tu dán. Zmateční stížnost ani netvrdí, že soud nalézací uznal nesprávně na kvalifikaci dle §u 176 II. a) tr. zák., že tedy nesprávně použil zákona na trestný čin, ani netvrdí, že při výměře trestu vykročil ze své pravomoci trestní, nýbrž brojí pouze proti tomu, že byl vzat zřetel na zpětilost (§ 44 písm. c) tr. zák.) a že nebyl trest za použití §u 55 tr. zák. vyměřen pod nejnižší sazbu. Než tím neprovádí uvedených zmatek po zákonu, nýbrž provádí pouze ve formě zmateční stížnosti odvolání. I bylo proto zmateční stížnost obžalovaného jako vůbec neprovedenou zavrhnouti dle §u 4 čís. 1 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. pro rok 1878 ihned v sezení neveřejném.

Obžalovaný ohlásil odvolání do výše trestu a provedl je jednak jako zmateční stížnost, jednak jako odvolání. V odvolání dovozuje, že neměl být vzat zřetel na zpětilost dle §u 44 písm. c) tr. zák. a že měl být vzat ohled na polehčující okolnost §u 47 písm. c) tr. zák. Zpětilost dle §u 44 písm. c) tr. zák. jest dána, když byl pachatel pro stejný zločin již trestán, a není vyloučena, jedná-li se o zločin krádeže, kvalifikovaný dle §u 176 II. a) tr. zák., na základě předchozího pouze dvojího odsouzení pro krádež, neboť ku kvalifikaci té stačí, byl-li pachatel trestán pro krádež dvakrát, třeba pouze pro přestupky krádeže. Se zřetelem na to dlužno za to míti, že zakládá-li kvalifikaci dle §u 176 II. a) tr. zák. dvojí odsouzení pro zločin krádeže, neb jedno odsouzení

pro zločin krádeže a druhé pro přestupek krádeže, dlužno na předchozí odsouzení pro zločin vzítí zřetel. Ostatně byl však obžalovaný pro krádeže trestán již pětkrát a z toho pro zločiny krádeže třikrát. O náhradě škody dle Šu 47 písm. c) tr. zák. nelze mluvit, neboť, třebaže dostal vlastník odcizené kolo zpět, byl poškozen Antonín M., jenž odcizené kolo bezelstně koupil a 300 Kč zpět nedostal.

Čís. 1776.

Jest zmatkem dle čís. 6 Šu 281 tr. ř., prohlásil-li se soud nepřislušným (§ 261 tr. ř.) z důvodu, že mimo zažalovaný podvod vyšly na jevo další podvody a tím úhrnná škoda 2000 Kč převýšila, ač veřejný obžalobce obžalobu dle Šu 263 tr. ř. nerozšířil na ony další případy a právní stav zažalovaného případu zůstal nezměněn.

(Rozh. ze dne 30. října 1924, Zm I 613/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem krajského soudu v Liberci ze dne 20. února 1924 porušen byl zákon v ustanovení Šu 261 tr. ř.; rozsudek ten a na něm spočívající usnesení krajského soudu v Liberci, jímž byly spisy dne 12. července 1924 postoupeny krajskému soudu v Hradci Králové k dalšímu opatření a usnesení krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. července 1924, jímž tento soud příslušnosti své neuznal a spisy předložil vrchnímu zemskému soudu k rozhodnutí sporu o příslušnost, se zrušují a krajskému soudu v Liberci se ukládá, by o obžalobě státního zastupitelství v Liberci z 28. listopadu 1923 znova jednal a ve věci rozsudek vynesl.

D ů v o d y:

K obžalobě státního zastupitelství v Liberci ze dne 28. listopadu 1923 proti Janu V-ovi pro zločin podvodu podle §§ 197, 200 tr. zák., jehož se prý dopustil tím, že dne 6. listopadu 1922 v Liberci vylákal na Františku K-ovi dámskou látku v ceně 519 Kč, konáno bylo hlavní přelíčení dne 20. února 1924 u krajského soudu v Liberci, při němž po skonečném průvodním řízení státní zástupce navrhl odsouzení obžalovaného podle obžaloby. Rozsudkem krajského soudu v Liberci ze dne 20. února 1924 prohlásil se soud dle Šu 261 tr. ř. nepřislušným, vzav za prokázáno, že obžalovaný koupil dne 6. listopadu 1922 od Františka K-a v Liberci látku na šaty v ceně 519 Kč, že slíbil poslati peníze, jakmile domů přijede, že však ničeho nezaplatil a exekuce naň vedená že zůstala bezvýslednou. Rozsudek poukazuje na tvrzení obžalovaného, dle něhož látku kupoval pro manželku, která jest zámožná, zjišťuje dále, že obžalovaný tak šidil ve více případech, kde zboží objednával a ničeho nezaplatil, jak prý svědčí o tom zpráva četnická, jakož i, že obžalovaný byl v roce 1923 častěji bezvýsledně exekvován, jak vychází na jevo z výkazu okresního soudu v Jaroměři, a že již ohlásil dne 12.